

Da Ingen ønskede at udtale sig, gik man til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (see Tillæg A) vedtoges eenstemmig med 43 Stemmer.

Formanden: Da dette Lovforslag er undergaaet Forandringer her i Thinget, vil det være at tilbagefende til Folkethinget, forat det der kan blive forelagt paany.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Lønninger ved Telegraphvæsenet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1860 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B Sp. 1663 ff.).

De af Udvalget stillede Ændringsforslag vare optagne i Betænkningen; andre Ændringsforslag vare ikke fremkomne.

Formanden: Det vil sees, at Ændringsforslagene i Betænkningen ere samlede under to Affnit: I og II, hvilke staae i det Forhold til hinanden, at Vedtagelsen af det første Sæt af Ændringer udelukker Vedtagelsen af det andet; saafremt Ændringsforslaget Nr. 1 i det første Sæt ikke skulde blive vedtaget, maade de to følgende Ændringsforslag bortfalde, og vi gaae da strax til det andet Sæt af Ændringsforslag. Jeg har modtaget Underretning om, at Finantsministeren ikke kan ventes at ville kunne komme tilstede; men, da den ærede Justitsminister, som er tilstede, er beredt til at overtage hans Parti, er der Intet til Hinder for Sagens Foretagelse. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Fischer): Ogsaa med Hensyn til Telegraphvæsenets Personale maa der gjøres den samme Bemærkning, som blev gjort ved det Lovforslag, som nylig var til 3die Behandling, nemlig at det er første Gang, at Lønninger ved særlig Lov blive fastsatte for dette. Udvalget har ikke kunnet undlade at nære den Anskuelse, at de Lønninger,

der af Regjeringen ere foreslaaede for Telegraphvæsenets Personale, i det Hele ere meget smaa. Den høieste Løn, der er sat for No-gen, der har givet sig i Telegraphvæsenets Tjeneste, maa ansees for at være 1,000 Rd. Det er kun Bestyreren af Kjøbenhavns Telegraphstation, der lønnes høiere, nemlig med 1,800 Rd. og Pensionsret. Efter ham komme 8 Tjenester, der ere de høiest lønnede, og Lønnen er her kun 1,000 Rd. Derefter komme de Tjenester, for hvilke Lønnen er bestemt til 900 Rd., og saa gaaer det nedad indtil 400 Rd. Hvad enten man ved disse Lønninger seer hen til, hvorledes Staten ellers pleier at lønne, eller man stiller dem ved Siden af de Lønninger, der udbetales af Private, maa det vistnok erkjendes, at de foreslaaede Lønninger ere overordentlig smaa, ere overordentlig knapt tilmaalte. Regjeringen har imidlertid villet bøde Noget derpaa ved at tilføie Pensionsret for nogle af disse Bestillingsmænd; men derpaa har man i det andet Thing ikke villet gaae ind; man har ladet Lønningerne staae, som de vare foreslaaede, men har udstroget Pensionsretten. Udvalget modtog imidlertid fra den fratraadte Finantsminister Ændringsforslag, der gik ud paa at gjenoptage Pensionsretten, og den nuværende høitærede Finantsminister har meddeelt Udvalget, at han tiltræder Forslagene, og de foreligge derfor i Betænkningen, nemlig under Nr. 1—3. — Maaskee maa det i Forbindelse hermed være mig tilladt at sige, at Grunden til, at denne Sag har hængt saa længe i Udvalget, som Tilfældet har været, er den, at den tidligere Finantsminister omgikkes med den Plan at forene Lovforslaget om Telegraphvæsenet med det andet behandlede Lovforslag om Lønninger for Postvæsenet, og at Sagen derfor efter hans Opfordring stilledes i Bero i Udvalget. Efterat den nuværende høitærede Finantsminister er tiltraadt, har han meddeelt Udvalget, at han ønsker Sagen fremmet, og fra det Diebliff af har Udvalget fremmet Sagen med al mulig Hurtighed. — Udvalget har altsaa havt at tage under Overveielse, om det skulde tilraade Thinget at gaae ind paa det Forslag om Pensionsrettens Gjenoptagelse, som er stil-